

Розкрита тема не є вичерпаною, тому актуальним питанням є вивчення технологічно – інформаційних компетентностей в професійній підготовці молодших бакалаврів з фізичної культури та спорту.

Список використаних джерел

1. Сокол І. М. Підготовка вчителів до використання квест-технологій в системі післядипломної освіти: дис. ... канд. пед. наук: 13.00.04. Запоріжжя, 2016. 284 с.
2. Лукашева А.О. Грані науково-технічної творчості Запорізької області. 2018. №2. с. 10
3. Товт В.А., Дуло О.А., Щерба М.Ю. Основи теорії і методики фізичного виховання: Навчальний посібник. Ужгород: «Графіка», 2010. 138 с.
4. Про фізичну культуру та спорт: Закон Україна за станом на 3 лют. 2005 р. Верховна Рада України. Київ : Парлам. вид-во, 2005. 80 с.
5. Збірник наукових праць «Освітні інновації у закладах вищої освіти: проблеми та перспективи», Ізмаїл, 2021. с. 22.

Олександр МОСКАЛЕНКО

ЦИФРОВІЗАЦІЯ ОСВІТИ ЯК КЛЮЧОВИЙ МОМЕНТ ЯКІСНОЇ ПРОФЕСІЙНОЇ ПІДГОТОВКИ МАЙБУТНІХ ВЧИТЕЛІВ МАТЕМАТИКИ

Одним із пріоритетних завдань сучасної педагогічної освіти на всіх її етапах є активізація та проектування інноваційних педагогічних систем підготовки вчителя, спрямованих на розвиток готовності педагога до праці у мінливих умовах різноманіття освітніх програм, підручників й освітніх установ. Розвиток творчого потенціалу особистості вчителя – запорука підвищення якості навчально-виховної роботи сучасної школи, тому вагомо підкреслити, що останнім часом актуалізувалося питання підготовки педагога до інноваційної діяльності (Дубасенюк, 2009).

Проблеми інноваційної діяльності в освіті розглядалися в дослідженнях С. Гончаренка, Б. Гершунського, В. Краєвського, І. Лернера, О. Пехоти, С. Сисоевої, та ін. Над проблемами застосування інноваційних технологій в освіті працювали такі вітчизняні педагоги, вчені, як-от: І. Бех, І. Зязюн, О. Киричук, О. Коберник, Н. Кононець, В. Мадзігон, Л. Петренко, О. Савченко, А. Сологуб, А. Фурман, М. Ярмаченко та ін.

Розвиток інформаційного суспільства характеризується процесом цифровізації. Особливість його полягає в тому, що головним видом діяльності в сфері суспільного виробництва є збирання, накопичення, продукування, обробка, зберігання, передача і використання інформації, що здійснюються на основі засобів інформаційних і комунікаційних технологій.

Необхідність урахування сучасної інноваційної ситуації та майбутніх змін в освітньому середовищі вимагає, на нашу думку, переорієнтації дисциплін всіх циклів професійної підготовки (гуманітарного та соціально-економічного, природничо-наукового, професійної і практичної підготовки) на формування випускника вищої школи як суб'єкта інноваційної діяльності.

Цифровізація охоплює соціальні, економічні, технологічні, політичні, культурні та освітні аспекти діяльності людей. Одним із напрямів цифровізації сучасного суспільства є цифровізація освіти – процес забезпечення сфери освіти методологією і практикою розробки і оптимального використання інформаційних і комунікаційних технологій. Н. Кононець цифровізацію освіти трактує як впровадження в освітній процес сучасних цифрових технологій та інтернет-сервісів, що відповідають вимогам світового співтовариства, підвищення якості загальноосвітньої та професійної підготовки фахівців

на основі широкого використання комп'ютерної техніки і програмного забезпечення (Кононець, 2021).

Метою цифровізації освіти є підготовка людини до повноцінного життя в цифровізованому суспільстві. Її основними завданнями є: формування інформаційної культури людини; забезпечення розвитку особистісних якостей людини, розкриття її творчого потенціалу, підвищення ефективності навчально-виховного процесу на основі впровадження нових інформаційних технологій навчання (НІТН), надання діяльності творчого, дослідницького характеру; удосконалення управління освітою; інтенсифікація методичної роботи і наукових досліджень (Кононець, 2021, Стрілець, 2012).

Цифровізація освіти потребує від викладачів і студентів – майбутніх учителів математики насамперед комп'ютерної грамотності. Саме тому навчальні заклади повинні забезпечувати високий рівень підготовки майбутніх спеціалістів з використання комп'ютерної техніки, нових інформаційних технологій. Аналіз навчальної діяльності та педагогічної практики студентів показує, що вони усвідомлюють необхідність привнесення нових елементів у роботу вчителя, але недостатньо підготовлені до практичного застосування цифровізованих засобів навчання (Kononets, Baliuk, Zhamardiy, Petrenko, Pomaz, Kravtsova, Shkola, 2021).

Засоби навчання – це різноманітні матеріали і знаряддя навчального процесу, завдяки яким більш успішно і за короткий час досягаються визначені цілі навчання. Вони виконують такі основні функції: інформаційну; засвоєння нового матеріалу; контрольну (Стрілець, 2012).

Класифікація засобів навчання може бути різною. Наприклад, науковці за відношенням до технологічного прогресу виділяють:

- традиційні (музеї, бібліотеки, наочність);
- сучасні (засоби масової інформації, мультимедійні засоби навчання, комп'ютери);
- перспективні (веб-сайти, локальні і глобальні комп'ютерні мережі, системи розподіленої освіти) (Петренко, Гринькова, Ціпан, 2015).

Теоретичну основу підготовки студентів до інноваційної діяльності складають такі напрями інноваційної діяльності вчителів, як створення авторських програм (внесення змін у зміст шкільного предмета), запровадження у процес підготовки школярів різноманітних типів, форм, методів навчання, ефективне поєднання традиційних та інноваційних підходів до організації навчально-виховного процесу (індивідуалізація навчання, робота з обдарованими дітьми, інтерактивні методики, нестандартні уроки, метод проектів, теорія вирішення винахідницьких задач, дидактичні ігри тощо), добір та створення засобів навчання, організація роботи учнів із навчальною інформацією на заняттях, пошук ефективних форм взаємодії вчителя та учнів, видів підтримки й допомоги школярам під час виконання практичних завдань. Звісно, що основа цих умінь та навичок закладається під час навчання. Цю умову необхідно використати під час викладання методичних курсів із предметів, що становлять основу професійного навчання. Важливе завдання професійно-педагогічної підготовки майбутніх вчителів математики полягає у підготовці творчих педагогів, здатних самостійно мислити, аналізувати різноманітні методичні і практичні матеріали, альтернативні підручники, програми, здійснювати їх відбір і будувати власну роботу у відповідності до сучасних вимог розвитку системи освіти в умовах цифровізації. Випускник повинен вміти самостійно оцінювати і творчо застосовувати будь-які традиційні або нові підходи у навчанні, міксувати їх та поєднувати їх цифровими засобами навчання. Майбутні вчителі повинні оволодіти базовими знаннями з педагогічної інноватики, інформацією про процеси оновлення сучасної загальноосвітньої школи, інноваційні підходи, що застосовуються в освітній галузі, ознайомитися з

досвідом вчителів-новаторів, які працюють у фаховій галузі, а також вчителів інших предметів, особливо, вчителів комп'ютерних дисциплін.

Список використаних джерел

1. Дубасенюк О. А. Професійна педагогічна освіта: інноваційні технології та методики / О. А. Дубасенюк. Житомир : ЖДУ ім. І. Франка, 2009. 564 с.
2. Кононец Н.В. (2021). Цифровізація освітнього процесу у вищій школі: електронний посібник для самостійної роботи магістрів освітньої програми «Педагогіка вищої школи» галузі знань 01 освіта/педагогіка спеціальності 011 освітні, педагогічні науки. Полтава : ПУЕТ. 77 с.
3. Петренко О. Б., Гринькова Н. М., Ціпан Т.С. Інноватика у вихованні. Рівне : РДГУ, 2015. 288 с.
4. Стрілець С.І. Інноваційні педагогічні технології у вищій школі. Чернігів : ЧНПУ імені Т. Г. Шевченка, 2012. 200 с.
5. Nataliia Kononets, Victoria Baliuk, Valeriy Zhamardiy, Lesya Petrenko, Yuliia Pomaz, Nadiya Kravtsova, Olena Shkola(2021). Didactic model of information and communication competence formation of future specialists of economic. *Journal for Educators, Teachers and Trainers*, Vol. 12(4). 170–181.

Анна СОКІЛ

РОЗВИТОК САМОСТІЙНОЇ ПІЗНАВАЛЬНОЇ ДІЯЛЬНОСТІ У ПРОЦЕСІ РЕАЛІЗАЦІЇ ЗМІШАНОГО НАВЧАННЯ МАЙБУТНІХ ЮРИСТІВ У КОЛЕДЖІ

Грунтовне дослідження проблеми імплементації системи змішаного навчання майбутніх юристів в сучасних коледжах, яке потрактовується науковцями як поєднання онлайнного та офлайнного освітнього процесу на засадах студентоцентрованого та компетентнісного підходів до навчання (Даниско, Семеновська, 2018, Кононец, 2021), спонукає нас звернути увагу на розвиток самостійної пізнавальної діяльності майбутніх юристів.

Ми погоджуємося з Л. Рачковою, котра у своїх роботах зазначає, що на формування самостійної пізнавальної діяльності впливають якісно створені дидактичні ситуації, а також рівень підготовленості викладачів і готовність студентів до їхнього застосування в навчальному процесі (Рачкова, 1996). Цілком слушно зазначає дослідниця, що розвиток самостійної пізнавальної діяльності тих, хто навчається, безпосередньо впливає на рівень їхніх навчальних досягнень з предметів, а формування самостійності відбувається ефективніше за умови застосування спеціально розроблених навчально-методичних матеріалів.

У роботі Т. Грановської зазначено, що «...пізнавальна самостійність не формується сама по собі, а тільки в процесі активної пізнавальної діяльності. При цьому вона повинна контролюватися учителем, який створює завдання, надає консультації учням, спрямовує школярів на пошук інформаційних джерел і при цьому не втручається безпосередньо в пізнавальний процес учнів» (Грановська, 2020, с. 52).

На підставі аналізу праць вище згаданих науковців, виокремлюємо напрями розвитку самостійної пізнавальної діяльності під реалізацією змішаного навчання майбутніх юристів в коледжі (рис. 1).